

DA

DA

DA

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 26.6.2009
KOM(2009) 309 endelig

**BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

**Syvende beretning fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske
Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om anvendelsen af direktiv
89/552/EØF om "fjernsyn uden grænser"**

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning	3
1.1.	Baggrund.....	3
1.2.	Den seneste teknologiske udvikling og udviklingen på tv-markedet i Europa.....	3
1.3.	Nye bestemmelser, der er indført med direktiv 2007/65/EF.....	4
2.	Anvendelsen af direktivet	4
2.1.	Oprindelsesland, fri udveksling og jurisdiktion (artikel 2, 2a og 3)	4
2.2.	Begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse (artikel 3a /ny artikel 3j).....	6
2.3.	Korte nyhedsindslag (ny artikel 3k).....	6
2.4.	Fremme af europæiske og uafhængige produktioner (artikel 4 og 5).....	6
2.5.	Anvendelse af bestemmelserne om reklame (artikel 10 - 20).....	7
2.6.	Beskyttelse af mindreårige og den offentlige orden (artikel 2a, 22 og 22a /de nye artikler 2a, 22 og 3b)	9
2.7.	Koordinering mellem de nationale myndigheder og Kommissionen	10
2.7.1.	Møder i Kontaktudvalget	10
2.7.2.	Møder med tilsynsorganerne.....	10
3.	Internationale aspekter	10
3.1.	Udvidelse – fremtidsudsigter	10
3.2.	Internationale rammer for kulturel mangfoldighed.....	11
3.3.	Samarbejde med Europarådet	11
4.	Den næste rapport	11
5.	Konklusion.....	12

1. INDLEDNING

1.1. Baggrund

I overensstemmelse med artikel 26 i direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed¹, som ændret ved direktiv 97/36/EF² (direktivet om "fjernsyn uden grænser", i det følgende benævnt "fjernsynsdirektivet"), forelægger Kommissionen hermed sin syvende beretning om gennemførelsen for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Beretningen vedrører anvendelsen af fjernsynsdirektivet i perioden 2007-2008.

Hovedformålet med beretningen er at gennemgå og analysere de mest fremtrædende fakta om anvendelsen af fjernsynsdirektivet i referenceperioden³.

Den 11. december 2007 vedtog Rådet og Parlamentet direktiv 2007/65/EF, der skal være gennemført i national ret senest den 19. december 2009. Dette direktiv, der trådte i kraft den 19. december 2007, ændrer fjernsynsdirektivet substantielt og omdøber det til "direktivet om audiovisuelle medietjenester" (medietjenestedirektivet)⁴. Nærværende beretning kommer også ind på de nye bestemmelser i direktivet.

1.2. Den seneste teknologiske udvikling og udviklingen på tv-markedet i Europa

Betalings-tv-operatører har generelt høstet stort udbytte af deres virksomhed, mens traditionelle tv-selskaber, der udsender ukodede programmer, og public service-tv-selskaber har lidt under stagnerende eller faldende indtægter. Statistisk set viser de seneste data fra 2006⁵, at tv-selskaberne i EU har nettoindtægter på næsten 79 mia. EUR (public service-tv 39 %, ukodet kommercielt tv 28 %, betalings-tv 22 %, tema-tv og teleshopping 11 %).

I november 2008 var der etableret over 4 000 tv-transmissionstjenester i medlemsstaterne⁶. Ud over 352 landsdækkende kanaler med analogt og digitalt jordbaseret tv var der omkring 1 742 kanaler til rådighed via en eller flere platforme, og mindst 650 kanaler, der var rettet mod markedet i en anden medlemsstat end det land, hvor de var etableret, eller mod lande uden for EU. Ud over de landsdækkende kanaler og de kanaler, som er baseret i en anden medlemsstat, skønnes det, at der er over 1 500 regionale kanaler. Desuden kan de europæiske seere modtage over 750 kanaler, der har hjemme i tredjelande og kan modtages i mindst én medlemsstat.

¹ EFT L 298 af 17.10.1989, s. 23.

² EFT L 202 af 30.7.1997, s. 60.

³ Som opfølgning på den sjette beretning om anvendelsen (KOM(2007) 452 endelig).

⁴ Jf. artikel 1 i direktiv 2007/65/EF: "I direktiv 89/552/EØF foretages følgende ændringer: 1) Titlen affattes således: "Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester)".

⁵ European Audiovisual Observatory, 2008 Yearbook.

⁶ European Audiovisual Observatory, MAVISE-databasen.

I december 2008 tilbød udbydere af audiovisuelle medietjenester med hjemsted i EU over 600 selvvalgstjenester. De fleste af de ikke-lineære tjenester udbydes via internet eller som IPTV-tjenester.

Seerskaren er blevet yderligere opsplittet, efterhånden som seerne til en vis grad er gået over til nye kanaler og selvvalgstjenester. De overordnede seervaner har dog ikke ændret sig nævneværdigt i løbet af referenceperioden. I visse lande steg seertiden i 2008 i forhold til 2006 (f.eks. UK, Spanien, Rumænien), mens den faldt i andre (f.eks. Tjekkiet, Tyskland, Belgien og Nederlandene). Ungarn er fortsat det land, hvor den daglige seertid er højest (260 min./dag), mens Østrig og Sverige er de medlemsstater, hvor seerne bruger mindst tid på at se tv (henholdsvis 148 og 160 min/dag).

1.3. Nye bestemmelser, der er indført med direktiv 2007/65/EF

Det nye medietjenestedirektiv tilvejebringer den harmonisering af reglerne, der er nødvendig af hensyn til det indre marked, ved at skabe en retlig ramme for fri udveksling af audiovisuelle medietjenester på grundlag af oprindelseslandsprincippet.

2. ANVENDELSEN AF DIREKTIVET

2.1. Oprindelsesland, fri udveksling og jurisdiktion (artikel 2, 2a og 3)

Oprindelseslandsprincippet er hjørnестenen i direktiv 89/552/EØF. Tjenester, der er i overensstemmelse med lovgivningen i det land, hvor udbyderen er etableret, må udveksles frit på det indre marked. Dog tillader artikel 2a, stk. 2, medlemsstaterne at træffe forholdsregler, hvis en fjernsynsudsending fra en anden medlemsstat udgør en åbenlys, væsentlig og alvorlig overtrædelse af direktivets bestemmelser om beskyttelse af mindreårige og tilskyndelse til had.

Ifølge artikel 3 kan medlemsstaterne kræve, at medietjenesteudbydere, som hører under deres jurisdiktion, overholder strengere eller mere detaljerede bestemmelser på de områder, der er omfattet af direktivet.

Anvendelsen af denne bestemmelse gav anledning til, at det belgiske CSA (Conseil Supérieur de l'Audiovisuel) indledte en overtrædelsessag mod tv-spredningsforetagenderne TVi og CLT-UFA vedrørende tjenesterne RTL-TVi, Club RTL og Plug TV, der havde en belgisk tilladelse indtil den 31. december 2005, men også en tilladelse fra Luxembourg. Den 15. januar 2009 fastslog det belgiske Conseil d'Etat, at det klart fremgår af fjernsynsdirektivet, at et tv-selskab kun kan være underlagt én medlemsstats jurisdiktion. Det fastslog desuden, at kanalerne den 1. januar 2006 fik tilladelse fra Luxembourg og derfor hører under Luxembourgs jurisdiktion. Ved at kræve, at selskaberne blev godkendt i Belgien, havde de belgiske myndigheder i praksis anfægtet gyldigheden af den tilladelse, der var udstedt af Luxembourg.

Nye bestemmelser, der er indført med direktiv 2007/65/EF (artikel 2, stk. 4, artikel 2a, stk. 4, og artikel 3, stk. 2 - 5)

- **Sikkerhedsforanstaltninger vedrørende ikke-lineære tjenester (artikel 2a, stk. 4)**

Hvad angår on-demand audiovisuelle medietjenester, giver artikel 2a, stk. 4, medlemsstaterne mulighed for at træffe foranstaltninger til fravigelse af princippet om modtagefrihed, hvis det er nødvendigt for at beskytte ufravigelige retsgrundsætninger, folkesundheden, den offentlige sikkerhed og forbrugerne. Undtagen i hastende tilfælde skal foranstaltningerne først anmeldes til den kompetente medlemsstat og til Kommissionen, og de skal være vurderet af Kommissionen som forenelige med fællesskabsretten.

- **Procedurer i tilfælde af omgåelse af reglerne for lineære og ikke-lineære tjenester (artikel 3, stk. 2 – 5 og stk. 8)**

Ifølge artikel 3 kan medlemsstaterne kræve, at medietjenesteudbydere under deres jurisdiktion overholder mere detaljerede eller strengere bestemmelser på de områder, der er omfattet af direktivet. Hvis en medlemsstat vurderer, at et tv-spredningsforetagende under en anden medlemsstats jurisdiktion udbyder en fjernsynsudsendelse, som helt eller fortrinsvis er rettet mod dens område, kan der ifølge artikel 3, stk. 2, indledes en samarbejdsprocedure mellem de kompetente myndigheder i de to berørte medlemsstater. Hvis der ikke opnås et tilfredsstillende resultat, og hvis tv-spredningsforetagendet har etableret sig i den anden medlemsstat for at omgå de strengere regler, kan bestemmelsesmedlemsstaten træffe passende foranstaltninger, forudsat at den underretter Kommissionen og den anden medlemsstat herom, og at Kommissionen anser foranstaltningerne for forenelige med fællesskabsretten.

For on-demand-tjenester er der ikke tilsvarende bestemmelser i tilfælde af omgåelse af strengere nationale regler, men de generelle principper, som Domstolen har opstillet gælder også for disse tjenester⁷.

- **Subsidiære jurisdiktionskriterier (artikel 2, stk. 4)**

Ifølge de subsidiære kriterier for, hvilken medlemsstat der har jurisdiktion, gælder det, at det land, hvor satellit-uplinket befinder sig, skal udøve jurisdiktion. Kun hvis der ikke er noget uplink i Fællesskabet, er det den medlemsstat, hvor satellitkapaciteten befinder sig, der er ansvarlig.

For at undgå tilfælde af dobbelt jurisdiktion eller manglende jurisdiktion blev det vedtaget på det 25. møde i Kontaktudvalget, der er nedsat i henhold til direktivets artikel 23a⁸, at de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 2, stk. 4, skal træde i kraft samtidig ved udløbet af gennemførelsesfristen.

⁷ Direktiv 2000/31/EF, betragtning 57: "Ifølge Domstolens faste retspraksis bevarer en medlemsstat retten til at træffe foranstaltninger over for en tjenesteyder, der er etableret i en anden medlemsstat, men hvis aktivitet udelukkende eller hovedsagelig er rettet mod førstnævnte medlemsstats territorium, såfremt etableringen har fundet sted med det formål at omgå den lovgivning, som tjenesteyderen ville være underlagt, hvis han var etableret på førstnævnte medlemsstats territorium". Se især sag C-212/97, Centros, 9. marts 1999, og C-196/04, Cadbury, 12. september 2008.

⁸ Se afsnit 2.7.1.

Kommissionen foreslog også et samarbejde i form af udveksling af oplysninger om satellitoperatører og uplinks med henblik på at fastslå, hvilke audiovisuelle medietjenester det drejer sig om.

2.2. Begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse (artikel 3a /ny artikel 3j)

Artikel 3a, stk. 1, i fjernsynsdirektivet fastsætter, at medlemsstaterne kan træffe foranstaltninger for at sikre, at begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse ikke udsendes på en sådan måde, at en betydelig del af befolkningen forhindres i at kunne følge sådanne begivenheder via gratis fjernsyn. I henhold til artikel 3a, stk. 2, skal Kommissionen kontrollere, at de pågældende foranstaltninger er forenelige med fællesskabsretten.

Efter dommen i sagen Infront WM AG mod Kommissionen⁹ vedtog Kommissionen på ny sine beslutninger om de anmeldte foranstaltninger i overensstemmelse med reglerne for kollegial procedure, delegering og håndhævelse af beslutninger. Den konsoliderede liste over foranstaltninger blev offentliggjort¹⁰.

Efter at Kommissionen havde anket dommen, bekræftede Domstolen den første dom og afgjorde, at Infront havde ret til at indbringe annullationssøgsmålet for Domstolen¹¹.

FIFA og UEFA indgav klage over Kommissionens beslutninger om den belgiske og den britiske liste over begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse¹², der omfattede hele slutrunden i verdensmesterskabet og i europamesterskabet i fodbold.

2.3. Korte nyhedsindslag (ny artikel 3k)

Direktiv 2007/65/EF indførte en ny bestemmelse om korte uddrag til brug i nyhedsprogrammer, der skal sikre, at ethvert tv-spredningsforetagende, som er etableret i EU, har adgang til korte uddrag af begivenheder af stor interesse for offentligheden, som transmitteres med eneret. Sådanne korte uddrag må kun anvendes til generelle nyhedsindslag.

2.4. Fremme af europæiske og uafhængige produktioner (artikel 4 og 5)

I henhold til artikel 4 og 5 i fjernsynsdirektivet skal tv-selskaberne afsætte den største halvdel af den relevante sendetid til transmission af europæiske programmer. De skal også afsætte mindst 10 % af sendetiden eller af programbudgettet til europæiske programmer, der er fremstillet af uafhængige producenter.

Den 22. juli 2008 vedtog Kommissionen den ottende meddelelse om anvendelsen af artikel 4 og 5 i fjernsynsdirektivet i EU-25 i perioden 2005-2006.

Den gennemsnitlige sendetid for europæiske programmer i EU steg fra 63,52 % i 2005 til 65,05 % i 2006. På mellemlang sigt (2003-2006) stabiliserede udsendelsen

⁹ Sag T-33/01, Infront WM AG mod Kommissionen, 15. december 2005.

¹⁰ EUT, C 17 af 24.1.2008, s. 7-10.

¹¹ Sag C-125/06, 13. marts 2008, Kommissionen mod Infront WM AG.

¹² Sag T- 385/07, T-55/08 og T-68/08.

af europæiske programmer sig på over 63 %, og dermed tegner der sig generelt et tilfredsstillende billede af situationen for europæiske programmer på tv-kanalerne i EU. Den gennemsnitlige andel af uafhængige producenters programmer, der udsendes af de europæiske kanaler i samtlige medlemsstater, steg fra 36,44 % i 2005 til 37,59 % i 2006. Dette betyder også, at andelen af europæiske programmer, der er fremstillet af uafhængige producenter, i hele EU på mellemlang sigt (2003-2006) steg med 6,2 procentpoint.

Nye bestemmelser, der er indført med direktiv 2007/65/EF (artikel 1, litra n), nr. i), tredje led, og artikel 3i)

For ikke-lineære tjenester skal medlemsstaterne sikre, at udbydere af on-demand audiovisuelle medietjenester, når det er muligt, ved passende midler fremmer produktion af og adgang til europæiske programmer¹³. Medlemsstaterne skal underrette Kommissionen om anvendelsen af denne bestemmelse senest to år efter, at medietjenestedirektivet er gennemført i national ret, og herefter hvert fjerde år. Kommissionen skal også aflægge rapport om anvendelsen af denne bestemmelse.

Definitionen af europæiske programmer er også udvidet til at omfatte audiovisuelle programmer, der er co-produceret som led i aftaler vedrørende den audiovisuelle sektor mellem Fællesskabet og tredjelande, og som opfylder de betingelser, der er fastsat i de enkelte aftaler.

2.5. Anvendelse af bestemmelserne om reklame (artikel 10 - 20)

Domstolen fremførte i sin dom om klassificering af et telefonprogram udsendt af det offentlige østrigske tv-selskab ÖRF¹⁴, at vurdering af "teleshopping" og "tv-reklame" bør ske på nationalt plan, men den opstillede retningslinjer for fortolkning af de to begreber og anvendelsen af dem.

Ifølge retningslinjerne gælder det, at telefonprogrammer for at kunne betragtes som teleshopping skal tilbyde seerne en konkret tjenesteydelse. Hvorvidt der er tale om et konkret tjenesteydelsestilbud afgøres ud fra en række kriterier, såsom hvor lang tid konkurrencen optager, hvor store indtægter opkaldene til overtakseringsnummeret leverer, og hvilken type spørgsmål der stilles til deltagerne.

For at et telefonprogram kan klassificeres som fjernsynsreklame, skal indslag, der opfordrer seerne til at deltage i konkurrencen, enten have til formål at tilskynde seerne til at erhverve de varer og tjenesteydelser, der præsenteres som præmier, der kan vindes, eller have til formål indirekte i form af selvpromovering at lovprise det omhandlede tv-selskabs programmer.

På baggrund af rapporter om anvendelsen af reglerne om reklame i medlemsstaterne, der var udarbejdet for Kommissionen af en uafhængig konsulent, blev der i 2007 og 2008 indledt overtrædelsesprocedurer mod Italien og Spanien. Sagen mod Italien drejede sig om reglerne om indsættelse af reklame og om den maksimale reklamesendetid. Der blev også konstateret en række tilfælde af manglende

¹³ Artikel 3i, stk. 1.

¹⁴ C/195-06, Kommunikationsbehörde Austria (KommAustria) mod Österreichischer Rundfunk (ORF), 18. oktober 2007.

gennemførelse af reglerne om reklame i national ret i Italien. Den 12. december 2007 sendte Kommissionen en åbningsskrivelse til Italien.

Den italienske lovgivning blev ændret, så den sikrer en effektiv sanktionsprocedure¹⁵ og respekterer reglerne om indsættelse af reklamer.

Den italienske tilsynsmyndighed, AGCOM, ændrede også den italienske reklameregulering ved to afgørelser^{16 17}, den ene om minimumsvarigheden af teleshoppingblokke og selvpromovering og den anden om, at teleshoppingindslag skal tælle med i timekvoten for reklame¹⁸. Den vedtog også en fortolkende meddelelse om reklamer¹⁹.

Rapporten om Spanien afslørede en række alvorlige og vedvarende mulige overtrædelser af timekvoten for reklame. Den 11. juli 2007 sendte Kommissionen en åbningsskrivelse til Spanien²⁰, og den 6. maj 2008 fulgte en begrundet udtalelse²¹. Den 27. november 2008 besluttede Kommissionen at indbringe sagen for Domstolen. De spanske myndigheder og Kommissionen er uenige om fortolkningen af begreberne "reklameindslag" og "andre former for reklame", der er afgørende for gennemførelsen af reglerne om timekvoten for reklamer. Ifølge den spanske fortolkning tæller en række former for indslag ikke med i timekvoten, herunder telepromoveringsindslag, mikroreklameindslag og korte indslag med reklame som formål²². Selv om disse indslag efter Kommissionens mening alle har karakter af reklameindslag, fastsætter den spanske lovgivning en særskilt timekvote for dem.

Nye bestemmelser, der er indført med direktiv 2007/65/EF (artikel 1, litra h) og m), artikel 3e, 3f, 3g, 10, 11, 18 og 18a)

Direktiv 2007/65/EF indfører det overordnede begreb "audiovisuel kommerciel kommunikation" og opstiller et sæt grundlæggende regler for audiovisuel kommerciel kommunikation i alle audiovisuelle medietjenester.

Hvad angår reklamer, ophæves det daglige loft, men begrænsningen på 12 minutter pr. time bibeholdes. Den tidligere regel om, at der skulle være mindst 20 minutter mellem hver reklameafbrydelse, gælder ikke mere. Dog gælder der stadig en særlig regel om, at der kun må være en enkelt afbrydelse for hver 30 minutters spillefilm, tv-film eller nyhedsprogram.

Produktplacering reguleres for første gang. Principielt er produktplacering forbudt, men kan tillades i visse programmer: spillefilm, film og serier produceret til audiovisuelle medietjenester, sportsprogrammer og lette underholdningsprogrammer, medmindre en medlemsstat træffer anden afgørelse. Produktplacering, der består i at

¹⁵ <http://www.parlamento.it/leggi/081011.htm#conve>.

¹⁶ http://www.agcom.it/provv/d_162_07_CSP.htm.

¹⁷ http://www.agcom.it/provv/d_12_08_CSP.htm.

¹⁸ http://www.agcom.it/provv/d_133_08_CSP.htm.

¹⁹ http://www.agcom.it/provv/d_211_08_CSP/d_211_08_CSP.htm.

²⁰ <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/07/1062&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>

²¹ <http://www.europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/08/700&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>

²² På spansk: *micro-espacios publicitarios* og *publireportages*.

tilbyde gratis varer eller tjenesteydelser, som f.eks. produktionsrekvisitter eller præmier, er tilladt i alle programtyper. Hvor produktplacering er tilladt, skal den, uanset om den sker mod betaling eller ej, opfylde visse krav: medietjenesteudbyderens ansvar og redaktionelle uafhængighed skal respekteres, der må ikke tilskyndes til køb eller leje af de pågældende varer og tjenesteydelser, de pågældende produkter må ikke have en unødigt fremtrædende rolle, og seerne skal informeres tydeligt om, at der foregår produktplacering. Under alle omstændigheder må programmer ikke indeholde produktplacering af tobaksvarer (eller fra tobaksproducenter) eller af lægemidler eller medicinske behandlinger, der er receptpligtige.

Endelig opfordres medlemsstaterne til at tilskynde de audiovisuelle medietjenesteudbydere til at udvikle adfærdskodekser vedrørende underlødige reklame i børneprogrammer for sukker-, fedt- eller saltholdige fødevarer og drikkevarer.

2.6. Beskyttelse af mindreårige og den offentlige orden (artikel 2a, 22 og 22a /de nye artikler 2a, 22 og 3b)

Efter tre klager fra det tyrkiske råd for radio og tv afgjorde det danske radio- og tv-nævn i maj 2007, at den kurdiske tv-kanal ROJ TV's programmer ikke tilskynder til had.

I juni 2008 forbød den tyske regering alle ROJ TV's aktiviteter i Tyskland, fordi kanalen havde overtrådt straffeloven ved at støtte det kurdiske arbejderparti (PKK), der er klassificeret som terroristorganisation. ROJ TV blev også anset for at modvirke venskabet mellem nationer, bringe den offentlige sikkerhed og den offentlige orden i fare og skade den menneskelige værdighed.

I november 2008 forbød den tyske regering alle Al Manar TV's aktiviteter i Tyskland efter at have konkluderet, at formålet med denne kanals aktiviteter er at "støtte og opfordre til brug af vold som middel til at nå politiske og religiøse mål". Ud over tv-spredning og retransmission omfatter forbuddet alle former for støtte til kanalen. Da Al Manar TV imidlertid ikke hører under nogen medlemsstats jurisdiktion gælder fjernsynsdirektivets bestemmelser ikke for denne tjeneste.

I december 2008 anmodede det franske CSA (Conseil Supérieur de l'Audiovisuel) satellitoperatøren Eutelsat om at standse det palæstinensiske tv-selskab Al-Aqsa TV's overtrædelse af de franske bestemmelser til gennemførelsen af fjernsynsdirektivet, efter at CSA havde konstateret, at nogle af de programmer, kanalen udsendte, tilskyndede til had.

Nye bestemmelser, der er indført med direktiv 2007/65/EF (artikel 3h)

Direktiv 2007/65/EF indfører en bestemmelse om beskyttelse af mindreårige i forbindelse med on-demand-tjenester, hvorved det sikres, at audiovisuelle medietjenester, hvis indhold i alvorlig grad kan skade mindreåriges fysiske, psykiske

eller moralske udvikling, kun stilles til rådighed på en sådan måde, at mindreårige normalt ikke hører eller ser sådanne on-demand audiovisuelle medietjenester²³.

2.7. Koordination mellem de nationale myndigheder og Kommissionen

2.7.1. Møder i Kontaktudvalget²⁴

Kontaktudvalget holdt møde den 20. november 2007 (25. møde), den 19. februar 2008 (26. møde), den 16. april 2008 (27. møde), den 18. juni 2008 (28. møde) og den 16. december 2008 (29. møde). Referaterne af disse møder findes på Kommissionens websted²⁵.

Udvalget fulgte gennemførelsen af det nyligt vedtagne direktiv i national ret nøje. Det drøftede, hvilke problemer der kunne opstå ved gennemførelsen af de nye bestemmelser, herunder fremtidige krav om åbenhed og om rapportering. Medlemmerne vedtog også en procedure, der skal sikre en problemfri gennemførelse af de ændrede subsidiære jurisdiktionskriterier.

2.7.2. Møder med tilsynsorganerne

Der blev afholdt møder med tilsynsorganerne den 30. oktober 2007 og den 4. juli 2008. Hovedformålet var at udveksle synspunkter om de nye bestemmelser i medietjenestedirektivet og at holde tilsynsorganerne ajour via drøftelser med Kontaktudvalget. Kommissionen deltog også som observatør ved møderne i EPRA (European Platform of Regulatory Agencies). Artikel 23b i medietjenestedirektivet styrker kravet om samarbejde mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og Kommissionen via de respektive kompetente uafhængige tilsynsorganer.

3. INTERNATIONALE ASPEKTER

3.1. Udvidelse – fremtidsudsigter

Kroatien, Tyrkiet og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien er kandidater til EU-medlemskab. Efter at den kroatiske lovgivning var bragt i overensstemmelse med fjernsynsdirektivet, lukkede Rådet foreløbigt kapitel 10 i tiltrædelsesforhandlingerne om informationssamfundet og medier den 18. december 2008. Samtidig besluttede Rådet at åbne samme kapitel i tiltrædelsesforhandlingerne med Tyrkiet på baggrund af kompromistilpasningen af den tyrkiske lovgivning om audiovisuelle medier til EU-lovgivningen.

²³ Andre tiltag på området beskyttelse af mindreårige omfatter en meddelelse om beskyttelse af mindreårige i forbindelse med brugen af videospil, som Kommissionen vedtog den 22. april 2008 (KOM (2008) 207 endelig af 22.4.2008). Meddelelsen behandler en række spørgsmål, herunder indførelse af klassificeringssystemerne PEGI and PEGI On-line i medlemsstaterne.

²⁴ I henhold til direktivets artikel 23a nedsættes et kontaktudvalg i Kommissionens regi, bestående af repræsentanter for de kompetente myndigheder i medlemsstaterne. Udvalgets opgaver er bl.a. at drøfte spørgsmål i forbindelse med gennemførelsen af direktivet.

²⁵ http://ec.europa.eu/comm/avpolicy/reg/tvwf/contact_comm/index_en.htm.

Med hensyn til de lande, der er omfattet af stabiliserings- og associeringsprocessen (Albanien, Bosnien-Hercegovina, Montenegro og Serbien samt Kosovo i henhold til FN-Sikkerhedsrådets resolution 1244/99), har Kommissionen lagt en strategi for tilnærmelse af disse landes politik for audiovisuelle medier til EU's regler i samarbejde med Europarådet. Kommissionen overvåger processen og følger især med i udviklingen af den administrative og retslige kapacitet.

3.2. Internationale rammer for kulturel mangfoldighed

Der er taget skridt til at gennemføre UNESCO's konvention om beskyttelse og fremme af kulturel mangfoldighed i EU's politik. Ved at udvide definitionen af europæiske programmer til at omfatte programmer, der er co-produceret som led i aftaler vedrørende den audiovisuelle sektor mellem Fællesskabet og tredjelande, åbner medietjenestedirektivet for øget internationalt samarbejde med det mål for øje at fremme kulturel mangfoldighed ved at styrke mulighederne for udveksling af audiovisuelle produktioner. Protokollen om kulturelt samarbejde, som EU undertegnede i oktober 2008 sammen med 14 caribiske lande i Cariforum-gruppen²⁶, er den første aftale, hvor denne strategi kommer konkret til udtryk.

3.3. Samarbejde med Europarådet

Den 14. maj 2007 forelagde Europa-Kommissionen og Europarådet en vurdering af udkastet til en albansk lov om digital-tv.

Den 28. april 2008 gennemførte Europa-Kommissionen i samarbejde med Europarådet og Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa en workshop i Sarajevo (Bosnien-Hercegovina) om medie- og telemyndighedernes uafhængighed.

Den 1. og 2. december 2008 inviterede Europa-Kommissionen interesserede fra mediesektoren i Vestbalkanlandene og Tyrkiet til et seminar i Istanbul om medietjenestedirektivet og digitaliseringen af tv²⁷.

4. DEN NÆSTE RAPPORT

Ifølge artikel 26 i medietjenestedirektivet skal Kommissionen senest den 19. december 2011 og derefter hvert tredje år forelægge Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om gennemførelsen af dette direktiv og om nødvendigt forelægge yderligere forslag for at tilpasse det til udviklingen inden for audiovisuelle medietjenester, navnlig på baggrund af den seneste teknologiske udvikling, sektorens konkurrenceevne og mediekendskabsniveauet i alle medlemsstater²⁸. Rapporten skal også vurdere spørgsmålet om tv-

²⁶ Dvs. alle caribiske lande (undtagen Haiti), der er medlem af Caricom (Antigua og Barbuda, Bahamas, Barbados, Belize, Dominica, Grenada, Guyana, Jamaica, Montserrat, Saint Kitts og Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent og Grenadinerne, Surinam, Trinidad og Tobago) og Den Dominikanske Republik. EU underskrev aftalen den 15. oktober 2008 sammen med 13 af disse lande. Guyana underskrev aftalen den 20. oktober 2008.

²⁷ http://ec.europa.eu/avpolicy/ext/enlargement/index_en.htm

²⁸ Til dette formål er der iværksat en undersøgelse, der har til formål at udvikle kriterier for vurdering af mediekendskabsniveauet. Kontrakten herom blev underskrevet i oktober 2008, og den endelige rapport skal foreligge i juli 2009.

reklame i forbindelse med eller indeholdt i børneprogrammer, og især se på, om de kvantitative og kvalitative bestemmelser i dette direktiv har givet det ønskede beskyttelsesniveau. Derfor skal medlemsstaterne aflægge rapport til Kommissionen om disse forskellige aspekter. Desuden skal rapporterne omfatte de audiovisuelle medietjenesters tilgængelighed for syns- og hørehæmmede samt sam- og selvreguleringsordningerne.

5. KONKLUSION

Denne rapport viser, at direktivet om fjernsyn uden grænser fortsat er et effektivt redskab til at sikre fri udveksling af tv-transmissionstjenester og samtidig sikre en passende grad af forbrugerbeskyttelse og fremme af europæiske programmer. Overtrædelsesprocedurerne vedrørende anvendelsen af reglerne for reklame viser, at der er behov for nøje overvågning. Som påpeget i den foregående beretning er det imidlertid nødvendigt at revidere lovrammerne i takt med den teknologiske udvikling og forandringerne på markedet. Derfor har Europa-Parlament og Rådet vedtaget direktiv 2007/65/EF, der ændrer fjernsynsdirektivet substantielt og omdøber det. Kommissionen vil også fremover holde øje med, om dette instrument opfylder behovene, og aflægge rapport herom i kommende beretninger.